

[Christmas Møller.]

ærede Finansminister nødig vil af med Pengene og saa har sagt som saa: Naar man laver det hele til en Helhed, saa kommer jeg i hvert Fald ikke af med de Penge, som jeg hellere vil beholde for mig selv! Ja, man kunde jo næsten fristes til at tro det.

Med Hensyn til disse Bestemmelser vil mit Parti i Finansudvalget være villigt til at drøfte saadanne Spørgsmaal, og i hvert Fald er det givet, at man maa have en ganske anden Forklaring end den, der er givet i Bemærkningerne.

Med Hensyn til de Nedsættelser, som under § 7, 3, 4 og 5, finder Sted af Renten for Driftslaaneforeninger for almindelige Landejendomme og mindre Jordbrugere og for kriseramte Virksomheder, som har faaet Driftslaan efter Haandværker- og Industri-loven, vil jeg gerne sige, at rent umiddelbart maa man selvfølgelig have Sympati for, at der ydes en om end meget beskeden Lettelse, men jeg tror ogsaa, man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, at i det Øjeblik, man gaar ind paa en saadan Rentenedsættelse, som her er Tale om, som kan bevirke, at Renten gaar ned til 4 pCt., vil det betyde, at mange af dem, Staten har laant Penge ud til, vil kunne komme og med Rette kræve en lignende Rentenedsættelse. Vil Husmændene efter Jordloven af 1919 ikke sige: Hvorfor skal Staten af de Erhverv, som maaske oven i Købet i dette Øjeblik gaar bedre, have en lavere Rente, end vi giver? Har man fra Regeringens Side — det fremgaar ikke af Statsministerens Tale, det fremgaar heller ikke af Bemærkningerne — ønsket dette?

Med Hensyn til § 8, Ryde Aas Pumpelag, vil jeg sige, at ogsaa her maa man naturligt, inden man tager Stilling til et saadant Spørgsmaal, for det første sige, at det havde været det rimeligste, om Regeringen var kommet til Finansudvalget og havde forhandlet denne Sag og behandlet den, saaledes som man behandler andre lignende Sager; men naar man nu ikke har gjort dette, maa den højtærede Statsminister jo kunne give os andre Oplysninger end dem, der fremgaar af Bemærkningerne til § 8. Navnlig maa man ogsaa her være forsigtig. Jeg hørte jo nok, at der blev talt meget stærke og skarpe Ord om, at man bød til Gavebord, men der er det farlige ved det, naar en Regering byder op, at selv om det ikke er saa forfærdelig store Beløb, synes saa forfærdelig mange, at de skal være med.

Jeg maa om hele dette sige, at jeg kan ikke paa det Materiale, der foreligger, bedømme, om det er rimeligt. Jeg maa til det

ærede Medlem Hr. Krag sige, at det er nu ikke blot de gode Lolliker, der regner forkert i Overslag. Man deler jo Menneskene i tre Dele, de gode, de onde og Lollikerne, og i den Retning er Lollikerne nu ikke bedre end andre onde Mennesker med Hensyn til at regne forkert i Overslag.

Og hvad vil nu dette betyde? Man siger: Her giver vi saadanne Tilskud, men kan saa ikke en Mængde Mennesker komme og sige: Vi har regnet forkert, Udgifterne har været for store, saa og saa mange Procent større, vi maa derfor have et yderligere Tilskud fra Statens Side? Jeg synes ogsaa, det er en Betragtning, der i høj Grad maa føres frem overfor dette Forslag.

Endelig skal jeg om § 9 sige, at det er en Sag, som man efter vor Opfattelse maa overveje, om man kan være med dertil. Jeg tror, at selv om man stiller saadanne større Beløb til Raadighed, dels i Tilskud med en Femtedel, dels i Laan med fire Femtedele, vil der i Tider som dem, vi er inde i, utvivlsomt ikke blive brugt saa forfærdelig meget deraf.

Jeg siger blot til den højtærede Minister, at hvis det er Regeringens Mening — og det maa Statsministeren vel kunne give os Svar paa i Dag —, at Forslaget fortsat skal betragtes som en Helhed, hvis man virkelig fra Regeringen, fra Flertallets Side vil byde de Kaar, at man overhovedet samler Ting, som intet har med hinanden at gøre, og putter dem ind i et Lovforslag, der paa visse Punkter bærer Præg af at være flikket sammen i overordentlig stor Hast, har Oppositionspartierne ogsaa Lov til at sige: Vi vidste nok, at det stod skralt til med den nuværende Regering i Forhold til de gyldne Løfter i 1929, vi vidste nok, at det stod skralt til for Regeringen med Hensyn til Indfrielsen af disse, men vi troede alligevel ikke, at de indre Vanskeligheder var saa store, at det stod saa skralt til med Regeringen.

Holdgaard: Jeg tror, jeg kan fatte mig noget kortere end de to ærede sidste Talere af den Grund, at det ikke forekommer mig, at Lovforslaget er saa indviklet, som man tilsyneladende vil gøre det til. Nu ved jeg meget vel, at ikke mindst det ærede Medlem Hr. Krager en Mester i at misforstaa, naar det drejer sig om Spørgsmaal, hvor man har det Indtryk at han vil misforstaa, og derfor tror jeg nu ikke, han er den rette til at staa og rette stærke Bebrejdelser mod andre, fordi de har det Motto, at Hensigten helliger Midlet.

Jeg forstaaer i øvrigt ikke, det vil jeg